

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 — —
Negyedévre . . . 1 — 50
Egy hóra . . . — „ 50 „
Egyes szám ára 8 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám
(Nadosy-féle ház)
hová az előfizetések és a la-
szótküldésre vonatkozó felszo-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12-ik szám,
hová a lap szellemi részé-
illet minden közlemény
intezendő.

Kéziratok vissza nem adtak

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadnak még
valamennyi könyvkereske-
lésben.

Egyes számok kaphatók:

Weidinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér), Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fia (Széchenyi-tér) 35hm Manó (fő-utca), papir- és könyvkereskedéseiben.
Mindezen helyeken előfizetések is elfogadhatók.

T. olvasóimhoz!

Várady Ferencz — e lapnak sok éven át volt szerkesztője, s nekem barátom és kollégám — megvált a hirlapírói pályától, meg e laptól s örökebe — a lap új kiadójának fölbívása folytán — én léptem.

Nevem talán nem egészen ismeretlen e lap azon olvasói előtt, kik a „Pécsi Figyelő” hívei voltak, mert évekkal ezelőtt dolgozó társaság lévén e lapnak, hirlapírói első munkásságomat éppen ezen olvasóközönség javára fejttem ki erőm- és tehetségemhez képest.

Azóta a „Pécsi Hírlap” szerkesztéséhez hivatván meg, annak hasábjain teljesítettem hivatászerű kötelességemet, hogy mily sikerrel, azt mondják el önöknek a Hírlap olvasói — annyit én is elmondhatok, hogy a kezem alatt levő lap rövid idő alatt is nem várt sikereket ért el.

Kérem: fogadjanak bizalommal, e bizalom serkentő lesz írói munkásságomra.

Régi olvasói pedig, a kik az e lappal testvériesített „Pécsi Hírlap” révén — rövid három év alatt is — valódi jóbarátaimmá lettek, kik szeretetreméltó szívéllyel támogatták működésemet s — mondhatnám — patriarchalis viszonyt folytattak lapommal: tartsák fenn tovább is ezt a jó viszonyt, tartsanak meg engem szíves jóindulatukban s ne idegenkedjenek az új czímtől, mert a lap czíme megváltozott ugyan, de én megmaradtam a régi

az önök hű zászlóhordozója

Haksé Lajos
szerkesztő.

Takarékpénztár és biztosító-intézet.

Kinek nem lett volna alkalma valamely biztosító-társaság ügynökétől összehasonlító magyarázatot hallani a takarékpénztár és életbiztosítási intézményről? Ez az összehasonlítás nagy szerepet játszik a biztosító-társaságoknak ügyfelek szerzésére irányuló praxisában. Az utolsó fillérig, apróra kiszámítják a prospectusok, hogy rendszeres gyűjtés mellett milyen összeg takarítható meg évek során át a takarékpénztárban s minő biztosítási összeg kerül ki megfelelő befizetések ellenében a biztosító-intézetnél. Természetes, hogy mindenkor az utóbbi javára dől el az összehasonlítás, mert tényleg a takarékpénztár, a mely minden betevőnek bármikor köteles betétjét kamatosztul visszafizetni, nem nyújtja hát azokat az előnyöket, a melyeket a biztosító-társaság ad az által, hogy a biztosított összeget csak bizonyos idő vagy esemény bekövetkeztékor fizeti ki, a mi lényegileg annyit tesz, hogy a hosszulelti felek járulékait veszi igénybe a rövid életi felek javára.

A mondott összehasonlítás ritkán elveszti el hatását a naivabb kedélyekre és ha valamelyes töprenkedő kritikus azt a közelfekvő ellenvetést teszi, hogy igen ám, de a takarékpénztárba tett pénz mindenkor rendelkezésre áll, holott a befizetett biztosítási díjak el vannak vonva a szabad rendelkezés elől, akkor az ügyesbeszédű assureur azzal vágja el utját a további

okoskodásnak, hogy ez az állítólagos előny tulajdonképen hátrány, mivel a betétek visszavonhatóságának könnyűsége veszélyezteti a megtakarítás tulajdonképeni célját.

Az igazság itt is középen van, a mennyiben két oly dolog hasonlíttatik össze egymással, melyek különmemőségük miatt egyáltalán nem szolgálhatnak összehasonlítás tárgyául. A takarékpénztár és a biztosító-intézet két teljesen eltérő fogalom és jóllehet a biztosítás célja bizonyos takarítmányok összeggyűjtése, ebből még nem következik, hogy a takarékpénztár a biztosító-intézetet vagy viszont a biztosító-intézet a pénztárt pótolhatja. Helyesen vezetett gazdálkodásban a két intézmény kell, hogy kiegészítse egymást, mert külön-külön az egyik vagy a másik mindig tökéletlen eredményeket szolgáltat. Minden gondos ember bizonyára igyekezni fog munkája hozadékának nélkülözhető részét félretenni, hogy abból tartalékalapot alkosson magának előre nem látott esetekre, a mely alap mindenkor igénybevehető legyen, ha arra multhatlanul szükség lesz. Az ilyen tartalékalap kétségtelenül a takarékpénztárba való, a melynek föladata ezt megőrizni, kezelni és a contempplált szükség esetén kamatosztul a tulajdonosnak rövid uton visszaszolgáltatni. De a mennyire elhibázott dolog volna ezt a takarítmányt biztosítási díjak alakjában biztosító-intézetre bízni, a melynek szerződészerű visszafizetési kötelezettsége csak a kikötött esemény beálltával lép hatályba, épp oly helytelen

A „Pécsi Figyelő” tárczája.

ÜZENET.

Tavaszi szellő vidd dalocskáim
Távol messze homba,
Mond el néki lány susogó
Fuvallmiba fónva:

„Mikor jössz én piezi fecském,
Oh, mikor jössz vissza?
Melegebb már a napsugár,
Derült az ég, tiszta.

Tél apó már jó messze jár,
Messze, tollunk távol;
S elolvadt a hó a bérézen
A nap hű esőkjától;

Vigan csöveg a kis patak
Lenn a völgy élében,
S a csillogos szép menny fürdik
Krisztálysín tükreben.

Kis ibolyák nyiladoznak
Hűs, vízenyős partján,
Minden éled . . . Jösszte vissza
Én édes madárkám!”

Tavaszi szellő vidd dalocskáim
Messze távol homba,
Mond el néki lány susogó
Fuvallmiba fónva.

Széplaki Aurel.

Búcsuztató.

— Várady Ferencz barátomnak szíves üdvözléssel. —

Nálatok — kálomistáknál — szokásos a búcsuztató s ezt a szép szokást nálad is alkalmazom, nem azért, mintha te talán meghalálózta volna (ezt a ballépést ne is kövesd el még nagyon sokáig), hanem irántad való tekintetből teszem, mert te — mint aféle jó kálomista — talán el sem tudnál következni a mi ezéltűktől, ha illendőképen ki nem énekelnének és szónokolnánk testi elköltözésedet a hirlapírói életből. (Mert hogy lelkiileg mégis csak köztünk maradsz, az iránt nincs is kétségem.)

Elbúcsuztatallak volna már a múlt számban is, de — igazán mondom — nem tudtam ráfogni a tollamat, attól tartván, hogy te — mint szoktad — az utolsó pillanatban is jobban meggondolod a dolgot s azt mondd:

— Lóvá tettelek benneteket fiúk! Csak azt akartam látni, hogy milyen képpel fogadnátok a dolgot, ha megírtatnám a sorokat — magammal. De mivel látom, hogy ti nem tudtok ennek még a gondolatába sem belenyugodni, hát azért csak itt maradok köztetek.

Ezt vártam én tőled, aztán te azzal torkoltál le azért, a mért én nem írtam meg már a múlt számba a búcsuztatót, hogy még egyszer

kiadtad a már egyszer közölt búcsuztatod önmagad, a miből végtére is teljességgel meg kelle értenem és el kelle fogadnom azt az állapotot, hogy te visszavonás nélkül való csakugyanos csakugyanossággal odanyommintottad a tollad hegyét az asztal széléhez, hogy a kettős aczélvégecske kétféle roppant töle, aztán lecsuktad a kalamáris födelét, leszted a firmát a kapud fejről s minden cikornya nélkül becsuktad a boltot, hogy virágyasárnapja után való hétfőn már én nyissam ki újra.

En nem tudom, hogy a többi kollégáid hogyan fogadják a te kilépésedet a ezéből, örülnek e, sirnak-e; de hogy én sajnálom a ezéh vesztését, azt hítem szerint valom. Mert engem több kötött hozzád, mint hirlapírói kollegialitás: te az voltál nekem — a messze múltban — a mi a bátya az úcsnek, a mi a segéd az inasnak, a mi a káplár a rekrutának vagy mondjuk: a mi a ezéllkellner a „picolo”-gyerekpinczének.

Rége volt — mert hát ha te 10 éves újságíró vagy, hát én is megvolnék nyolcz — mikor a te kezbede került első kísérletem, a mit a nyilvánosságra szántam. Te akkor riportere voltál ennek az újságnak, én a gimnázium tintapoczáitól benzinnel megszabadított első éves

valóan a családról való gondoskodást évek során át eszközözendő takarékpénztári betétek útján biztosítani akarni. Mert hiszen bizonyos meghatározott tőke képzése évenként kisebb betétek által első sorban a betétevő élettartamától függ és mivel az élettartam a legegészségesebb egyéneknek is ezer véletlenségtől föltételeztetik s így ki nem számítható, bizonytalanul válik az, vajjon apró betétekkel megtakarítható-e a kérdéses összeg; holott a biztosító-intézet igénybevétele már az első biztosítási díjrészlet befizetése által lehetséges biztosítani az egész tőkét.

A két intézmény céljának és irányának eme különbözősége a mondottakból világosan kiderül és óhajtható volna, hogy ez a különbség ki legyen tüntetve ott is, a hol arról van szó, hogy a biztosítás intézményének új hívek szerzessenek. Értjük a prospectusokat és az ügynökök ténykedését. Nem ok nélkül mondjuk ezt. Mert lépten-nyomon tapasztaljuk, hogy az életbiztosítási ügynek épp azok ártnak legtöbbet, a kik hivatva vannak az eszme gyakorlati terjesztésére. A közönségnek az ügynöki sereg annyit beszél arról, hogy a biztosítási díj azonos a takarékbetéttel, hogy elvégre nem lehet csodálkozni afölött, ha a közönség azt hiszi, hogy a biztosító-intézet kötelezve van a tett befizetéseket a fel kívánására bármikor teljes összegben visszaadni; sőt hogy a mellett még jó üzletet csinál, mert hiszen „használta a pénzt” ellenszolgáltatás nélkül. Hogy a biztosító-intézet a biztosított feltölt átlag nem követel többet, mint a mennyire a halálesetek folytán esedékes tőkék kifizetése, a kezelési költség és (résztvényárságoknál) a vállalkozói nyereség fedezése céljából szüksége van, azt a századik ember sem tudja, jobban azért, mert ő mindig úgy hallotta, hogy a biztosító-intézet pótolja a takarékpénztárt.

Pedig a kettő között, mint láttuk, igen nagy és lényeges a különbség.

POLITIKAI HIREK.

A delegációk. A közös kormány, egyetértésben a monarchia két államának kormányával, a delegációk idei ülésszakát május

végére szándékszik Budapestre egybehívati. Hogy ez lehetséges legyen, a magyar országgyűlés mostani, harmadik ülésszaka még május hó folyamán berekesztetik és megnyitják a negyedik ülésszak, a melyben azután a delegáció tagjai meg fognak választani. Az 1891. évi rendkívüli hadügyi szükséglet állítólag nem fogja túlhaladni az 1890. évi rendkívüli szükséglet összegét.

Tisza Kálmán közös pénzügy-miniszter. Külföldi lapok azt híresztelik, hogy Tisza a Kálmán közös pénzügyminiszterre lenne kinevezve. A „Nemzet” azonban megczófolja e hírt.

A kereskedelmi miniszter, mint értesülünk, ez idő szerint három törvényjavaslat előmunkálatával foglalkozik, a melyek főleg a munkás-osztályra nézve kiváló fontosságúak. E törvényjavaslatok elseje az ipari munka vasárnapi szünetelését szabalyozza, a másik kettő pedig a munkások betegséglégyezését és bal-esetek elleni biztosítását. Az első helyen említett javaslat, melyre vonatkozólag az érdekelt testületeknek — a részletekre nézve megleghe-tősen ellenletes — véleményei ma a miniszter asztalán fekszenek, esetleg még ezen ülésszak alatt be fog terjesztetni; a másik két törvényjavaslat azonban csak az őszi ülésszak folyamán kerül törvényhozási elintézés alá.

Bismarck herceg, a volt kancellár, Németországnak legnagyobb és példatanaul ünnepezt férfia, már friedrichsruhei hajlékában lakik, miután elhúszott uralkodójától, a birodalom fővárosától és — mint saját lapja kifejezi — „bejelentette távozását” az ő boldogult uránál, a Charlottenburgban nyugvó Vilmos császárnál is. A kibeküldés közte és a fiatal esáshar között, úgy látszik, teljes volt, s ma már kétségbevon-ják, hogy visszatartott volna, vagy csak akarta volna is visszatartani a lauenburgi hercegi címét. Legelőbb csak — úgy hiszik — ostentatíve nem fogja viselni. Hogy a császár mennyire iparkodik a Bismarck név iránt való tisztelget mindenkép kifejezésre juttatni, mutatja Herbert gróftól való bűszesusa is, mely alkalommal a volt kancellár lát megölelte és meg-csókolta. Meg egy nagy, általános tüntetés lesz Friedrichsruheban s azzal lezáródik — legalább egyelőre — Németországnak és Európának Bismarck korszaka s a német birodalom és a világ áttér a napirendre.

Tisztelt olvasóinkhoz!

A jelen lappal veszik t. olvasóink az egyesített hírlapok első számát.

Azt hisszük, sikerülni fog mindkét lap eddigi t. előfizetőinek igényeit kielégíte-

nünk s reméljük, hogy nem vonják meg tőlünk az eddig tanúsított szíves pártfogásukat.

A mi törekvésünk oda fog irányulni, miszerint egy a beltartalom változatossága és gazdagsága, mint a jól és gyors érté-sültetés által a lapot kedvelte gyerejük, s ha tekintetbe vesszük a lap olcsó elő-fizetési árát, nem mondunk sokat azzal, hogy azt adunk, amit egy lap sem az egész országban.

Kérjük tehát a tömeges pártfogást, mert csak akkor lehetséges minden irány-ban eleget tennünk tisztelt olvasóink ki-vánalmainak.

Tisztelettel

A kiadóhivatal.

*

Előfizetési árak:

Egy évre	6 frt,
Fél évre	3 frt,
Negyedévre	1 frt 50 kr.
Egy óra	50 kr.

HIREK.

— **(Virágvasárnapját)** az egyház ez évben is szokásos fénnél és szertartások közt ünnepezte meg. A Megváltót jeruzsálemi bevonn-lásánál, az evangelisták leírása szerint a nép palmaágokkal varta, emlékére az egyház barkáit szentel. A nép e napon nagy tömegekben özlönlötte el a templomokat, s megszenteltette barkáit, melynek a néphit különös varázserőt tulajdonít az égháborúk alkalmával. Az egy-bázi ünnep főünnepje ez: Ikalommal is a szé-kesegyházul szolgáló lyeum templomban volt, melyben az istentiszteletet Dulánszky Nándor megyés püspök végezte fényes segédlettel. Be-vonulása után következett a barkaszentelés, mely után körmenet tartottat. A körmenet alatt a székesegyházi énekek énekelt két gyönyörű éneket. Az ezután következő nagymise folyamán egy papnövédekből összeállított kar énekelte a passiót, — míg az istenszolgálat egyéb részei alatt orgonakíséret nélküli koral-énekek énekel-tettek. Virágvasárnap előtt való szombaton kap-tak ki a gimnázium és realskola növendékei a harmadéves értesítőt, a mi a legérzékenyebb hőmérője a husvét szünetek miként való le-folyásának. A vidéken lakó diákság még vasár-

jurista, a kinek hozzád volt legtöbb bizalma. Petőfi, Arany, Vörösmarty stbik után te voltál a legnagyobb a szememben, úgy néztem rád, mint egy félistenne, mint az őcs néz a bátyára, az inas a segédre, a rekruta a káplárra s a „picolo” néz a fizetőpinczérré. Neked adtam „szíves megbírálas végett” az első újságzikke-met és te elég jószívű voltál ahhoz, hogy a ké-pem közé ne nevessem, mikor nekem — minden inamban remegőnek — azt mondtad, hogy: „Elég jó, elég csinos! Csak rajta fiatal baratom!”

Persze te is — akkor még szintén kezdő hírlapíró — örültél annak, hogy kegyeket osz-togathatsz, azért minden igaz kritika nélkül, nagy komolysággal elfogadtad az ezikkemet és közzé-tetted — akarom mondani: bekunyoraltad a szerkesztőnél — az én nagybátyámnál, a kinél a világért sem mertem volna kopogtatni, mert az alighanem megkopogtatta volna a fejem bub-ját az ilyen haszontalan írka-írka miatt.

A ezikk végre is megjelent és én föl vol-tam avatva. Aztán még többször is bekunyorál-tad a ezikkeimet a szerkesztőnél és én még jobban nekibátorodva rakásra ontottam a tár-csát, elbeszélést, költeményt. Ilyen nekiszilajult pegazussal fogott föl a megboldogult „Pécs-Ba-ranyai Hírlap,” az öt doktor lapja s mikor azt

mar kiharangoztam, egy évi bakaes- és borny-ézipelés után te fogadtál magad mellé s akkor lett a viszony közöttünk olyan, mint a bátya és őcs között.

Módot, alkalmat adtál arra, hogy kiforjjon belőlem a fölösleges szesz, s tiszta, aranyszínű nedű legyen az, a mi a szellemet adja a közön-ség szórakoztatására; aztán meg — pénzrel is eltartottál ép akkor, a mikor a legválságosabb napjaim múltak el fejem fölött.

Csekély volt az ugyan, de magadnak sem volt sok; s rajtam sokat segítettél vele. Áldjon meg érte a jöttévi Isten!

Hát aztán hogy ne szerettelek volna meg, hogy ne becsültelek volna, hogy ne sajnálnám azt, mikor te kezembe nyomod a kulesokat és itt hagysz magamra ebben a nagy lakásban.

Háziúrrá tétél — az igaz — s talán ezt föl is fogjátok hozni az én búcsuztatni siránkozó hangja ellen; de azok nem tudják, hogy ennek a báznak, a mit te rám hagytál, kukik van a földén s dynamit a pinczéjében s ilyen két szellér mellett fura mód az: háziúrnak lenni.

És épen ezért nem szeretem, hogy ki-hú-czolkodtal! úgy szerettem volna — így is fes-tettem én ki a jövő felől csinált tervezetéseim-ben — hogy te is itt maradj házigazdának, aztán

te — mint atele jó vadász — a kukikot lested volna a puskával, én meg a pinczét tartottam volna szemmel, hogy ne jussan oda semmi égő jószág.

De hát téged kiűldözött — nem is ez a két szellér, hanem — a szomszédság, a mindig zsörtölődő, kákán is csomót kereső, egymas közt sofa meg nem férő emberek nagy sokasága, a folytonos ipárharez, az igazság kimondásával ellenséges tábor, az a bűz, a mi a fölka-vart szemét és piszok után következik.

Tíz évig voltál Herkules az Augias háza körül s folyton sepergetve, tisztogatva sem ju-tottál be csak az udvarára sem, hat még a köz-mondásos istállójába! Bizony bele is fáradhattál a munkába, de meg bele is eszmőrülhettél.

Mert ez a eszmőrü kedveltetett el a hírlapírói pályától, de talán ez a eszmőrü volt a megszabadító — későbbi undortól.

Azt mondják: a hírlapíró legyen éles, mint a borotva; igen ám, esakhoggy akkor a háta szélesebb legyen mint a borotváé.

Önzetlenség, nemes lelkesedés, elvhűség (sokszor a konokságig), nyílt szókimondás, igaz-ságszeretet, tiszta becsület voltak a fegyvereid, a mikkel harezoltál; erkölcsi, társadalmi és po-litikai sikerek voltak munkásságod gyümölcsei;

nap szétterebbet a szél-róza minden irányába, ki-ki a saját otthonába utazván; a gimnáziumban az itt maradt töredék pedig vasárnap, hétfőn és kedden böjti emlékedéseket hallgatott. Holnap „zöld-eslőtörtőkön” kezdődnek a templomokban a szoros böjti szertartások és pedig a Lyceum-templomban a szentolaj fölszentelése, a szokásos lábmossással, melyet Dulánszky püspök végez, pénteken helyezik el a szent-ostyát a Krisztus koporsójára s délután lesz a szent sir látogatása, szombaton a fáltámasz ünnepe folyik le a szokott fényvel, a mikor is a püspök az Apáczák templomából kiindulva végezi a körmenetet.

— **(A pécsi nőegylet évi rendes közgyűlése)** március hó 30-án d. n. tartotta meg egyleti helyiségében a tagok nagy részvételével. A közgyűlés Cseh Kővér Anna elnök betegsége folytán Magyarj Róza alelnöke alatt folyt le. Az egylet titkárja által előolvasott s kimerítő választmányi jelentéséből a következőket emeljük ki: az egylet 1889. évi összes bevétele a tagok közt kiosztott pénztári kimutatás szerint is 4718 ft 54 kr., melyből a szegények segélyezésére 2014 ft 85 kr.; a gyermekkeri óvodára 1343 ft 23 kr.; alapítókra 300 ft; egyéb szükségletekre 454 ft 39 kr. adatok ki — a gyermekkeri fúttartására az egylet 58 ft 48 kr. fizetett. A színházalaj javára az egylet mindaddig mit sem adott, de kitálatba helyezi, hogy e célra ünnepélyt fog rendezni; különben a választmány a főelőtanodai tanárok által a színház javára megtartott előadásaihoz s a népiünnepélyhez helyiségeit díjtalanul átengedte, sőt az ünnepélyen a gazdaszonyi föllgyeletet magára vállalta s így a célát is elősegítette. A „Szegényház” részére megszavazott 2000 ftból ez ideig csak 500 ft fizetett le — a további törlesztés előirányzott 500 ftot azonban az elmúlt évben nem lehetett kifizetni, mert ennek kifizetése a szegények rendes segélyezésének rovására történt volna; 200 ftos évi részletfizetések azonban foganatosíthatók lennének, miert is a választmány az évi költségvetésben e címen csak 200 ftot javasol fölvetni. — A gyermekkeri kisdóvoda és az egylet közt fönnálló vagyon viszonyát a következőkben körvonalozza a jelentés: A gyermekkeri intézet felállítására 8295 ft 91 kr. gyűlt be, ehhez a nőegylet alapítókegyéből 5775 ft 26 kr. kölcsönzött és ezen 14071 ft 17 król lett az épület föllátva s berendezve; a beltelek, melyen a gyermekkeri áll, Pécs sz. kir. város tulajdona. Ezen választmányi jelentés tudomásul vétetett s a tett intézkedések jóvá hagyattak; a pénztári számadások fölülvizsgálására Mendlik Ágoston, Stern Karolyné és Zsolnay Györgyné küldettek ki. Schulhof Róza gyermekkeri igazgató eltávazása következtében ez állásáról leköt-

szónván, buzgó és odaadó működéséért köszönet szavaztatott s helyére egyhangulag Göbl Mária, új választmányi tagga pedig Stern Karolyné választott meg. Az 1890. évi költségvetés 4640 ft bevetellel s a „Szegényház” javára megszavazott 2000 ftból még visszalévő 1500 ft törlesztésére 200 ft s az alapítókéhez esatolando 100 ft, — az 1891. évre fönttartando 610 ft pénztári maradvánnyal a kiadás ugyanannyiban állapított meg. A közgyűlés befejezte előtt fölolvastott Cseh Kővér Anna elnöknek betegsége folytán az elnöksegről történt leköszönése, melyet azonban a közgyűlés nem fogadott el s miután a közgyűlés szeretett elnökétől megvalni nem hajlandó s nem tud, kebeléből 4 tagu bizottságot küldött ki, hogy őt az elnöksegről további megtartására fölkerjék é lemondásának visszavonására bírják. Ezzel a közgyűlés véget ért, melynek lefolyásához nekünk csak az a szavunk, hogy megfoghatatlan előttünk ama közöny s keveset törődés, mely a női világunk, különösen a nőegyleti tagok nagy számának a közgyűlésen való meg nem jelenésében nyilvánul. Hiszen épen a közgyűlés nyújt alkalmat bepillantani az egyleti élet mozzanataiba s itt nyílik a ká-lom a netáni helyesebb irány megadása a kezdeményezést megtenni s mindenki, kinek a szegények segítése szíven fekszik, itt érvényesítheti egyéni meggyőződését a jótékonyaság gyakorlatában tett tapasztalatainak nyilvános közlésével.

— **(A beteg ezredes.)** Általános megdöbbenést keltett a hír, hogy Smekál Mánó ezredes, ki nálunk rövid idő alatt megnyerő modora s kivált a lakosság irányában való jó indulata által oly nagy közkedveltségre tett szert, súlyos betegségben szenved. Állapota tényleg igen aggasztó. Nagymérvű vesebaja a többszöri operáció dacára még mindig a fenyegető veszély jellegét viseli magán. Ez okból maradt el a múlt szerdán, névünnepének előestéjén a katonazenekar szokásos esteli-zeneje is. Ép e napon kezdett baja rosszabbra fordulni s azóta folytonosan a legrosszabbtól kell tartanunk. Reméljük azonban, hogy nem sokára annál nagyobb örömmel fogadjuk javulásának hírért.

— **(Puchner Hannibal báró +.)** Puchner báró es. és kir. nyugalmozott vezérőrnagy, a vaskorona-rend lovagja, a Lipótrend lovagkeresztje, katonai érdemkereszt, az orosz Wladimir-rend hadiérme és a 25 évi szolgálati érem tulajdonosa — rövid parnapi betegeskedése után — hétfőn délután 4—5 között varatlanul elhunyt Pécsen a „Hajó” szállóban, a hol ez idő szerint ideiglenesen tartózkodott. A báró holttestét kiszállították a budai külvárosi halottszákhöz, honnét tegnap — kedden — délután 6 órakor a rangját megillető katonai fegy megadása után Bikalba s onnét ismét tovább Marócra szállították, a hol a családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. A koporsóval, mint a rendőrkapitányság kiküldöttje, Reeh rendőrfőalmazó utazott ki Bikalig. Az elhunyt báró 70 évet ért meg s fia volt annak a Puchner tábornoknak, a ki az 1848-iki szabadságharcban Piskiné a Bem csapatai ellen harszóval visszaveretett.

— **(Csillaghullás.)** Az új véderő-törvény pressiója alatt álló, két évi önkénytelenséggel kecsgetett egy éves önkénteseink a drukk egyrészt már kiállottak a mult hét elején tartott altiszti vizsgálatokon. Az eredmény fölülte kedvező volt rájuk nézve; a vasárnapon kiadott parancs értelmében egytől egyig fölvarhatták a két-két fehéresállagot, s bajonettjukra akaszthatták a sárga portopéet. Ezenult persze egypár napig valamennyi megkötözi sátaidejét, hogy a nagyközönség kellőleg gyönyörködhessek a szép csillagokon, melyek bár nem oly aranyosak, mint az égiek, de sokkal jobban megvilágítják az arcokat, melyek fölültek büszkélkednek. — A káplárokka kinevezett önkéntesek névszerint a következők: Ács Béla, Bader Sámuel, Biau Miksa, Buzás László, Éry Márton, Fenicz Gyula, Galamb Gyula, Hanny Aladár, Hippmann Géza, Kovács Pal, Littke György, Lauschmann Vincze, Markli Ferencz, Mayer József Mayer Oszkár, Ratkovics Károly, Stein Lajos, Szak-

vary Dezső, Zomboresevi Endre. Mi csak azt kívánjuk nekik, hogy majdan a tisztí vizsgák szüntölő sikeres legyen s így senkire se se terjedjen ki közülök a 25. §. hatása.

— **(Agyonzuzta a saját kocsija.)** Fügler József német-bölyi földmives f. hó 27 én délelőt a versendi hegyen szántott. Kocsija meredek hegyen állván azt leakarta húzni; de az oly erővel indult meg a meredékről, hogy Fügler nem volt képes visszatartani; a kocsit őt is eldöntötte s a kerék a fején keresztül menven, ezt összezúzta úgy, hogy a szerencsétlen mindjárt meghalt. Az orvosrendőri vizsgálatot még az nap délután Hettyessy László német-bölyi körörors teljesítette.

— **(Országos marhavásár.)** Hétfőn és kedden a budai külvárosi vasarteren folyt le az ez ideig első speciális marhavásár, mely hétfőn elég élénken indult, de kedden délelőt lanyhán végződött. Sok öbör kelt el, különösen az uradalnak tettek nagykör bevásárlásokat, a lovakat pedig olasz kereskedők kapkodták el. Összesen 700 kötés történt. Rendelenség nem fordult elő, a rendőrség néhány idegen zsebtolvajt csípett el, mielőtt azok vendégszeretlenségüket megkezdheték volna.

— **(Naguri kettős esküvő)** megye végbe hűsvét után való kedden — április 8-án — délután 6 órakor az apáczák templomban. Ekkor vezeti ugyanis oltárohoz Littke Jenő — Littke József pezgőgyáros fia — menyasszonyát Aidinger Riza kisasszonyt — Aidinger János kir. tanácsos s polgármester leányát. Ugyanekkor tartják egybekelésüket Littke Mariska k. a. — Littke József leánya — és Daróczy Aladár — Daróczy József földbírtokos fia. — A „Pécsi Dalárda” — minthogy az egyik örömapa, Aidinger polgármester a dalárda elnöke — ez ünnepélyes alkalommal a templom kórusán énekelni fog.

— **(Új árvaszéki ülnöki állás.)** A megye ez évi első rendes közgyűlésen a közigazgatási bizottság és az állandó választmány javaslatára elhatározta, hogy az árvaszéki ülnöki szaporitani fogja, és pedig egy ülnökkel, egy aljegyzővel s ezzel egyidejűleg szükségessé válván egy segédpénztárosi állás, azt is rendszerezti. A belügyminiszter rendelete é fölterjesztése a napokban érkezett le a megyéhez s csak az egy árvaszéki ülnöki állás rendszerezését engedélyezte. Ez állást már az április 14-ikén tartandó közgyűlésen fogják beöltetni.

— **(Kossuth új könyve.)** Tíz esztendeje annak, hogy Kossuth Iratának három nagy kötete megjelent. A mi kiadója az Athenaeum, azt jelenti, hogy a megjelent köteteket legközelebb Kossuth emlékiratainak három új kötete fogja követni. Legközelebb kibocsátják az előfizetési fölívást, melyhez mellemkelve lesz Kossuthnak egy nyilatkozata: „Néhány szó újabb irataim tárgyában.” A munka sajtó alá rendezésével — épp úgy, mint első ízben Helly Ignác van megbízva. Kossuth ez ügyben levelet is intézett újabbán hozzá, melyet így ír alá: „Turin, március, 1890, kizipolgarításom hatalyba léptének harmadik hónapjában, Kossuth Lajos volt magyar polgár, de ma már csak kihazátlanított magyar ember.” Az új három kötet az 1860—67-iki korszakeeményeit tárgyalja, egyvite visszaemlékezésekkel az 1848-iki és az azt követő korszak kiváló alakjairól nevezetesen: Széchenyiről, Vessélyeniről és Andrássy Gyuláról. Az új emlékiratok megjelenése, egyebektől eltekintve, öröm ránk nézve, már csak azért is, mert újabb bizonyosságnak, hogy Kossuth szellemi, de sőt testi erejét is mennyire érintetlenül hagyta az aggkor. Másfelőlben nem lenne képes ilyen hatalmas munka megírására egy 88 éves aggastyán.

— **(Rendőri hírek.)** Utóállás. Vasárnap délután Kálmán Ede székesegyházi munkást a Kaposvári utca végén, a szőlőskertek felé megtámadta egy *unbanec*, arculütötte s a földre teperte, s ez által 1 ft 60 kr. zsebpénzt és korall ékítésű arany mellűjtét elvette tőle. A rendőrség már kinyomozta a tettest, a ki e rablótámadás után még agyonlövélssel is fenyegette kirabolt áldozatát. — A szabadtábra

hanem azért mindenfelől hulló sárgolyóbisok voltak a köszönet, a mik nem egyszer a te ruhádat is bemocskolták.

Se baj komám! előttünk tiszta vagy s ne hidd, hogy — a mint a bücsözóban mondd — csak magadnak kell elmondanod magadról, hogy őszinte, igaz és becsületes voltál, mert azt mi kollegák is fönnhangon valljuk, hogy lehetett volna körültekintőbb, kíméletesebb, óvatosabb, finomabb, de őszintébb, igazabb, becsületesebb soha!

Talán elfogult is vagyok, mikor így czeb-beli emberről írok, de ilyenkor eszembe jut mindaz, a mit mesterségünkre és reánk szólnak s az egyik védelmére mindajunk felé szórt vádak ellenében vigasztalásul csak önértetünket állíthatom oda.

A te önérteted, a mire hirlapiró korodban anyyi szükség volt, mossa le a rád kent szennyet, szedje ki a tuskét — a mivel az utadat behintették — a talpadból s aztán boldogul hozzád, tehetségedhez illőbben azon a másik pályán.

Aztán gondold tisztességgel a te első szerelmedre, a kinek most kurizál a te nászod

Dr. Muki.

helyezett tolvaj. Hüffner Ferencz munkanélküli átszállónak, ki törvényszék — mely előtt lopással van vádolva — csak nem rég helyezett szabaddalra, a vizsgálati fogság után nyomban meglopja saját nagynénjét, elűntetve annak két ezüst óráját. A fiatal tolvaj ismét fogságban ül.

— **(Dr. Hölbling Miksánó temetése.)** Hétfőn délután helyezték örök nyugalomra városunknak ez általánosnak ismert és kedvelt alakját. Nemcsak a rokonok gyásza kísértélt sírjába, hanem a lakosság azon nagy számának fájdalomérzete is, aki élvezteit jóságát, tapasztaltak minderre kiterjedő figyelmét a jótékony-ság terén. Erről tanuszkodott az az impozáns nagyságu gyászmenet is, mely utolsó útjára kísérte. A megyének és városnak majdnem összes hivatalnokai, a papság s a polgárság nagy száma vonult hosszú sorban a korszortól teljesen elborított gyászokos előtt, melyet a rokonokon kívül még tekintélyes közönség követett. A temetési szertartást Zsínkó István kanonok vezegte.

— **(A bortermelés és a borkereskedés védelme.)** Az országos iparegyesület a bortermelés és borkereskedés védelme ügyében a kereskedelmi miniszterhez e napokban fölterjesztett intézést, melyből kiemeljük a következőket: A bortermelés és borkereskedés védelméről szóló törvényjavaslat sarkpontját képező intézkedése, hogy tilos mesterséges bort forgalomba hozni, a nélküli, hogy az határozottan mesterségesnek jelezetnek, a borkereskedők véleménye szerint teljesen elzárva tartandó. Ez intézkedés ugyanis a külföldön csak arra a tevébire adna okot, mintha hazánkban a mesterséges bor fontos szerepet játszanék s e tevébire halális csapást mérne alig fejlődésnek induló borexportunkra. Ha már ez ügybe beleavatkoznak, sokkal észszerűbb a mesterséges bort föltétlenül eltiltása, mert ez sokkal kevésbé árt hat export-érdekeinknek és termelési érdekeinket alig sértheti. A törvényjavaslat abbéli tilalma, mely a borvidékek védelmére vonatkozik, így terjedelemben alkalmazva szintén elzárva tartandó s határozottan tüllo a czeleón. Egyetlenegy borvidék van hazánkban, melyre nézve e tilalomnak alkalmazása jogosult, mert a maga nemében páratlan s ez a tokaj hegységei. A kereskedés, különösen a külkereskedés, nem annyira a borvidék szerinti elkülönítést, hanem minőség szerinti fix típusokat kíván: ezeket pedig csak szakszerű keverés után lehet állandóan egyforma izmúnőség és zamataban előállítani. Ezt oly tilalom által megakadályozni, mely az illető termelőt vagy kereskedőt fényítő eljárásnak vagy zaklatásoknak teszi ki, nemcsak szerzőfölt veszélyes dolog, hanem egyáltalában fölösleges is, mert senkinek, a ki üzleti érdekeivel szombat vet, nem fog eszébe jutni a jó boranyagot elrontani akarni; míg másfelől, ha a rosszabb anyagot megjavíttatja sikerül, ez által csak közgazdasági hasznót okoz.

— **(Frigyes főherczeg Alsó-barányában.)** Frigyes főherczeg a belyei uralom prezumtiv örököse s házieszredünk tulajdonosa márczius hó 21-én Főherczeg-Lakra érkezett és nasszaui Vilmos herczeg és es kir. tábornok, valamint néhány fő kíséretében az uralom erdeiben szalonkára vadászott. A vadászlat az első napon eredménytelen volt; második nap hat szalonkát löttek; a harmadik napon tizenöt szalonkát és egy rókat; a negyedik napon pedig hat szalonkát és három rókat. Frigyes főherczeg esztörtökön márcz. 27-én utazott el Főherczeg-Lakról és Budapestet át Pozsonyba ment. A Nassau Vilmos herczegpénteken és szombaton meg Főherczeg-Lakon maradt saszadázatra.

— **(Zóna a hajón.)** A „Mohács és Vidéke” írja: Az első es. kir. szab. Duna-gőzhajózási társaság hivatalnokai és hajószemélyzete körében azon — az utazó közönségre nézve kellemes — hír van elterjedve, hogy az igazgatóság a társaság személyszállító hajón a zónadíjazást a bástszadékozik behozni. Ezen elhatározásra a társaság intéző közt állított az a körülmény birta, hogy a mai vasúti zónatarifa mellett vasuton jóval olcsóbban és hozzá még gyorsabban lehet utazni, mint hajón: minélgya az utazó közönség — a hol csak teheti — mellőzi a hajón való utazást. Azt is mondják, hogy ha már a társaság a menetdíjakat mérsékeli, ezt oly mérvben fogja tenni, hogy a hajón való utazás még olcsóbb

legyen, mint a vasuton a zóna-díjzabasz mellett utazás. Mindezt, mint előre becsatoltuk, oly hír, mely még megerősítésre vár. De mi hajlandók vagyunk annak hitelt adni, mert a társaság jól felfogott érdeke kívánja, hogy a menetdíj megszabása által oly reformot létesítsen, mely az utazó közönséget a személyhajó igénybevétele érdekében. A mostani viszonyok a társaság személyhajójának forgalmára nézve nagyon károsak, a min nem is lehet csodálkozni, ha megdondjuk, hogy pl. Bajáról Szabadkán át Újvidékre vasuton a II. kocsiosztályban — oda és vissza — nem egész 8 ftba, míg Mohácsról Újvidékre hajón a vasúti II. kocsiosztálynak megfelelő I. helyen közel 14 ftba kerül az utazás; így tehát észszerű csatlakozás és menetrend mellett meg Mohácsról is hajón Bajának kerülve s innen vasuton Szabadkán át olesóbban lehet utazni, mint hajón. Ily viszonyok közt elég valószínűséggel bír az a hír, hogy a gőzhajózási társaság személyhajóját a menetdíjat tetemesen mérsékeli fogja.

— **(Lapdajáték.)** A pécsi atletikai klub több tagja vasárnap délután lapdajátékot rendezett a Tettyén, a hova nagy csoportokban randult föl a közönség — különösen a szépmű — megnézni a fölötték lapdajátékát, a mi nálunk — sajna — ritkaságszámba megy. Az atleták, száma 20—25-en, a „nagy meta” néven ismeretes és általánosnak kedvelt lapdajátékot üzték majd két órák keresztül. A játékbán maga Nemeth József ellen ment első jól példával.

— **(Erdészeti államvizsgák.)** A tavaszi erdészeti államvizsgálat t. évi május 12-én és az erre következő napokon a fönnálló szabályzat értelmében Budapestben, az országos erdészeti egyesület székházában délelőtt 9 órákor fog megkezdetni és folytatólág megtartatni. A vizsgára jelenlétezők fölívhatnak, hogy a vizsga letételestere nyert engedélyt a vizsga kezdete előtt a bizottság elnökének bemutatassák.

— **(Uj vinczellériskola.)** A földmívelési miniszterterületben elhatározottat, hogy Tapolcán, mely a „balatonvidéki föllokszera ellen védekező egyesületnek” is székhelye lesz, egy új vinczellériskolát állítanak föl. Az új iskolának hivatása lesz a balatonvidéki nép szőlészeti szakértelmének emelése s a nagy mérvben megindult védekezéshez szükséges szakértő vinczellérek nevelése. — Vajjon olyan nagyon messze áll a termés értéktől illetőleg a pécsi szőlővidék a balatonvidéktől, hogy Baranyában nem találják szükségesnek a vinczellériskola fölállítást? Pedig ugyan ráferne a mi parasztagzadainkra a szőlőművelésben az eddigieknél valamivel nagyobb szakértelem, mert a phylloxera ellen való védekezésnél tülnt ki leginkább a szakértelem hiányának borzasztó következtetése. Ha a szőlőművelésre értelmes gazdának vagy vinczellérjeink lettek volna, Baranya szőlőinek pusztulása annak egy negyedénél nem lett volna nagyobb.

— **(Templomépítés.)** Batterszáéken legközelebb új római katolikus templom építenek. Az új templom két toronnyal fog birni. Az egész költség mintegy 130,000 ft-ra van előirányozva.

— **(Védekezés a phylloxera és peronospora ellen.)** A város tanácsa a következő hirdetményt bocsátotta ki:

Mintán a phylloxera rovar oly mérvben terjedt már el, hogy az minden dőlőben előfordul, a szénkéneggel való kötelező gyérités a költségek nagysága miatt az összes szőlősgazdák terhére folytatható nem lévén, beszüntettetik; azonban minden szőlőtulajdonosnak s a járt költségén a szénkéneggel való gyérités, mint a szőlőtelepeknek ideiglenes föntartására mindaddig legjobban bizonyult módszer, a legmelegebben ajánlatik. A miért is minden így módon gyériteni kívánó szőlőtulajdonos figyelmeztetik, hogy a megkívántat mennyiségű szénkéneget a beszerzési áron, a szénkének feekendőkét pedig díjtalanul ugyan, de a használat folytán szükségessé válándó javítási költségek megtérítésének kötelezettsége mellett, a városi gazdasági fölügyelő úrnál, avagy a helybiztonsalt teendő bejelentés folytán nyerhetik át. Mivel pedig a szénkének feekendővel való okszerű banásmód szakértelmet igényel, megjegyeztetik, miként ily jártas napszámásokat a helybiztos tartja nyilván s bocsáthat folyó napszám mellett rendelkezésre. A szénkénegezésre szolgáló feekendő készületek

és pedig a miniszteri rendelettel ajánlott hazai Muscheloni-féle „Hungaria”, vagy pedig a franciaországi Vermorel-féle „Excelsior” — az eddigi 40 frtnyi ár helyett darabonként 30 frtnyi áron — a tarezali, budapesti és menési m. kir. vinczellériskolának levő állami raktarából, továbbá az Eger városában, a városi tanács fölügyelete alatt, Ferk Miklós okáni szőlészeti tanfolyamvezetői kezelésére bizott és Berégszász városában a megyei gazdasági egyesület fölügyelete alatt az egyélti titkar kezelésére bizott bizományi raktarokból szerezhetők be. Végül — mintán az eddigi tapasztalat szerint a mindinkább föllepő peronospora viticicola nevű káros penészgomba az évi szőlőtermelést nagy veszedelmenné, sőt teljes megsemmisülésnek teszi ki, — a szőlősgazdák saját érdekében még a következőkre is figyelmeztetnek: Tadvalevő, hogy föntvezett penészgomba ellen a védekezésnek legsikeresebb módja abban áll, hogy a szőlőlevelek a bordeaux i keverék (bouille bordelaise) elnevezés alatt ismeretes rézgálic és oltott més, vagy még helyesebben oltott més helyett kristallizált szódá; esemege szőlőfajoknál pedig rézgálic és ammóniak keverékéből álló oldattal akként feekendőkötnek be, hogy az oldat a levelek fölcsínét lehető egyenletes módon lepje el finom permetező eső alakjában. E keverék összeállításáról lapunkban már megemlékeztünk. A védekezési eljárás, hogy sikeres legyen, a gombának megjelenése előtt, május utolsó, illetve június első napjaiban alkalmazandó; mert ha a szőlőben a peronospora első külső jelesége (a szőlőlevelek első lapján képződő fehér, törött ezukorhoz vagy finom dérhez hasonló kivirágzás) észleltetik, a mi rendszerint július és augusztus hónapokban szokott bekövetkezni, akkor a baj már előrehaladt stadiumban van. A védekezéshez megkívántat segédesszközök úgy mint a rézgálic (kékkő) nagy mennyiségben Szávost Alfons budapesti czegnél — V. ker. Arany János-utca 11. szám — métermásanként 40 frtnyi áron, úgy helybeli fűtser és anyagur kereskedésekben és a gyógyszerzakrarakban, a permetező készülék pedig, az eddig legjobbnak bizonyult marseilli permetező, darabonként 18 frtjával, ugyancsak Szávost Alfons budapesti czegnél rendelhető meg.

MŰVÉSZET, IRODALOM.

Budapesti Hirlap.

Szerkesztők és lapfajlajdonosok: Csukási József és Rákosi Jenő.

A „Budapesti Hirlap” újvél pályafutása tizedik évébe lépett. Az elmúlt évek óriási korszakát alkotják a magyar szualizmtika történetében és a „Budapesti Hirlap” zsal elofutásánál nélkül mondhatja magáról, hogy övé az elsőseg és korszak megindításában, mely a magyar sajtót a legmodernebb és legkitűnőbb európai sajtó magasztalára emelte. A „Budapesti Hirlap”-ot ebbeli törekvésében hétől hétére, hónapról hónapra, évről évre, szakadatlanul nagy arányokban növekedve, támogatta Magyarország intelligenciája; a világ legfőlegkönyebb, legmértányosabb és ragaszkodósbán leghűbb közönsége. A deccennium küszöbén elmondhatjuk, hogy a „Budapesti Hirlap” a művelt magyar újságolvasó közönség mandátumára. E megbízatás óriási erkölcsi súlyával vesztett részt a vélemények harcában és a közölgök intésében. Hogy milyen sikerrel, arról az elmúlt és a jelen viszonyok legkésebben tanusodhatnak. A védelmi vita alatt, az alkotmány- és nemzetellenes kísérletekkel vívott elszánt küzdelemben, valamint a ferde partviszonyokból eredt: fonák helyzetek kritikájában, melyek okai és forrása a jelenlegi válság, a „Budapesti Hirlap” minden egyes száma a nemzeti jogok és aspirációk diadalmas hősként szállott síkra. A közönség érezte, hogy lapunkban a legösztöttebb, leghatrabban és legelészantabban nyilatkozott meg a közérzet szava. Es a mikor a közönség náról-nápra lavinaként növekedő tömegével segítségül hívta és támogatásunkra jött: a „Budapesti Hirlap” döntő erővel működött közre a vitás kérdések megostromlásában, a politikai fordulat és az új események előkészítésében. A pártoktól független, csakis a közérzet által vezérelt és saját becsület meggyőződésünktől diktált működésünk akkor élt el legszébb jutalmát, a mikor minden igaz magyar ember a „Budapesti Hirlap”-ban kereste és találta a nemzeti ügyek legfridhatatlanaabb, legszívósabb és legvehemens védelmét.

Leghűgöbbszöb iparkodásunk, hogy a „Budapesti Hirlap” a jövőben is az maradjon, a mi volt, a minek indult, a mely irányban hatalommal növekedett, a miben az elsősegét nem engedheti át senkinek: a legmagyarabb újság, tartalomban, lélekben, szóban egyformán. A legmagyarabb újság és mint ilyen a nemzeti érdektől leghűbb tolmácsa, ébresztője, igazgatója s ha kell lakgáa hortiója. A legtitizálbb tudatossággal hirdetjük és valljuk, hogy

olyan időben, a mikor a nemzeti eszme fajtartáró és államalkotó erővel érvényesíti magát mindenütt, hogy ugyanakkor nem csak jog, hanem kötelesség nekünk magyaroknak a szovinizmus lelkesedésével, sőt türelmetlenségével szolgálni a nezei irányt mindenben és mindenkor. Ez a mi programunk.

E programunkkal nekünk adott igazat a magyar közönség, mely semmiféle sem irtózik inkább, mint a színtelen és lelketlen kozmopolitizástól, a hamiságtól és az elmék megtévesztésére alkalmas jelszavaktól; nekünk adott igazat, midőn lapunkat szinte hihetetlen mértékben folkarolta és egyre jobban terjeszti.

E programmal folytatjuk a jövőben is mindennapi munkáinkat a közügyek szolgálatában. Folytatjuk erősen fegyverkezve a nagy tusákra, a melyek a közeljövőben a nyilvános élet minden munkására várnak. A nemzeti munkából részt kérünk és részt fogunk benne venni legjobb tehetőségünk szerint, pártolva és támogatva mindent a mi szükségünk, érdekünk és jó; ostromolva, üldözve mindent, a mi ellátlan, félszeg és becstelenséggel. Ebből származik, hogy meg bennünket korlátozni semmiféle személyi tekintet, párt- és hatalmi érdek és nincs az a politikai fordulat, melynek kedvéért és érdekében pártatlanságunkat és elfogulatlanságunkat csak egy pillanatra is feladnánk.

A szűrő objektívitást újat fogjuk követni a zsurnalizmus minden egyéjében. Az irodalom és művészet kérdéseitől mint eddig, így ezután is szigorúan mellőzni fogjuk a pártokozást és klikk-ellenzést. A mi megelégedés a szép és nemes izlésnek, az mindig elfogulatlan méltatásra fog találni lapunkban. Mi magunk is azzal vállunk legjobb szolgálatot tenni az irodalomnak, hogy egykor sor se jelenjék meg lapunkban, a mely az irodalmi mértéket meg nem üti. Közleményeink irodalmi színvonalának előkelőségét kezdettől fogva legjobb gondunk képezte. El is értük vele azt, hogy a „Budapesti Hírlap” a legkitűzettebb magyarországi újság és mindenekelőtt vezércikkei és társzai irodalmi érték dolgában verseny nélkül állanak.

Tudósítások és hírek dolgában a legzárda-gabb és legmegbízhatóbb forrásokkal rendelkezünk. E nemű közleményeink megvitatásánál mindig szemeltett tartjuk, hogy a legmivelőbb és legkényesebb ízlés közönségét szolgáljuk. A valósgát, igazságot és illemosságot sohasem áldozzuk fel a szenzációnak. Az erkölcsi tisztaság, a jó és nemes érzés tisztelben tartásával a „Budapesti Hírlap” hű, szolgálatkés és lelkiismeretes háziarátja óhajt lenni minden magyar úr háznak.

Aláfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetők vidékről legelőszörben postautalványnyal eszközölhetik a következő cím alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadó hivatalának, IV. ker., kalap utca 16. sz. Az egész fűrdővált allatt előfizetőknek kívánságára a lapot bárholvát utánuk küldjük, még akkor is, ha a nyáron át többször változtattunk tartózkodási helyet.

A „Budapesti Hírlap” jelenleg rendkívül érdekes két kötetes angol r-gényt közöl: „Doktor Kupidó” írta Bronghton Rhoda. E regénynek április hó 1-jeig a lapban megjelent részét (26 folytatás) az új előfizetők külön lenyomatban ingyen megkapják.

VEGYESEK.

— (A befűzött tengeri nyúl.) Londonban, a hol kenyelmesebb női divat életbeléptetése érdekében már éveket elzölt mozgalom indult meg, egy orvos nemrég előadást tartott a szoros fűzés ellen. A felolvasó, hogy szavainak nagyobb nyomtatékot adjon, egy kis tengeri nyulat mutatott be, melynek gömbölyd gyomorcskaja csinos válltűzbe volt préselve. Az állat szanaimasas üvöltött az egész előadás alatt s az orvosnak minden szavát megerősíteni látszott. A felolvasó nem a legudvariasabb véleménye szerint, a kis nyúl kevésbé jó nevelésben részesült, mint a hölgyek, innen magyarázható, hogy ösztintből a hölgyeknél, a kik közül igen sokan a vállfűző szorongatásai miatt sirnának és jajgatnának, ha nem volna illetlen. Az orvos kijelentette, hogy a kis nyulat mindennap fűzi s csak éjjel menti föl a tortura alól, melynek minden nő önként aláveti magát. Ezt azért teszi, hogy megtudja, meddig bírja ki az állat s milyen változások megy keresztül. Azouban a nyúl ügyét egy átlátszó-egygyesület partfogásába vette, s törvény útján akarja az orvost kényszeríteni, hogy hagyjon föl az állatkínzással. Az angol hírlapok számos levelet kapnak, melyekben férfiak és nők (utóbbiak közt nyilván olyanok is a kik fűzött használnak) a kínzott állattal érdeklődve föl szólalnak. Pedig ez a nyúl csak angol módra volt befűzve, — hogy viselte volna magát, ha egy elegáns europai hölgy mintájára lett volna összepréselve?

— (A frakk ellen) erős küzdelmek folynak Japánban. A japániai annyira megszereték ezt a ruhadarabot, hogy a meghívókon gyakran olvashatni ezeket a szavakat: enbuzukuchaku” (a vendégek frakkban kérem meg-

jeleni). A „Khuja” című lap megjegyzi, hogy a japániai rövid termete és lábaik alakja még feltűnőbbé válik a frakk hordozása által. Ugy látszik, hogy a japáni kormány is osztja a japáni sajtónak ezt a felfogását, mert visszavonni szándékozik azt a rendeletét, mely szerint a parlament megnyitásánál mindenki frakkban tartozik megjelenni.

CSARNOK.

Ibolya-évad.

A keskeny bűrűn megállt.

Lenézett a patakra, mely csendesen, lomhán nyújtózott virágokkal szegélyezett ágyában; hajbai nem gyűremlettek, szellő sem borzolta azokat.

A patak tükreben megláthatta magát a leány s igazíthatott selymes szőke haján, melynek egy kedves tincse kiszabadult a kék selymekendő alul s lesimult a homlokra kaczerán.

Tavaszi napfény esőkdosta a sudár égerfak levelét; az borult a pagonyra arany-sávokkal tetézve a távolból idelátzó laukás hegyoldalát. Minden virult, minden éledt; — szinte hallani lehetett, mint pattannak a rügyek, mint vallanak egymásnak szerelmet a bokrok alján rejtőző mosolygó kedves ibolyák.

Gina nem figyelte a sutgó beszédet; kis szivecskéje összeszorult, kebléből hosszú sóhaj szakadt föl.

Nagyot dobbantott piczike labaival s idegesen rázogatta a fejét.

Ajka mintha egy nevet kiáltott volna; vagy talán csak szíve dobogása emlegette Dénest?

Eprészni jöttek a pagonyba. Kedvesen tellett a délután s egy éperszem elrontott mindent.

Ott ülték az égerfa alatt; Gina kosárája telve volt azzal a lamvas gyümölcsessel. Etették egymást, mint két gyerek; élénk kacajuktól visszhangzott a pagony.

Történt aztán, hogy Dénes — az a bolondos, jókedvű fiú — nagyon szép éperszemre akadt a kosárka fenekén. Gina felé nyújtá:

— Feleld meg velem édes! — mondta.

Lábuk előtt pironkodó ibolyák, a bokrokon énekes madarak vidám csoportja. Illatot hozott szárnyán a fuvallom, sugarat küldött a lombokon keresztül a nap s oda ejtette a szívükre.

Gina elhárította a felé nyújtott kezét:

— Nem felelek veled Dini! — sugta s két kötényébe rejté piruló kedves arcját.

Dénes homlokot ránczolt. Agyában veszedelmes gondolatok kóvályogtak, széles melle zihált.

— Véttem valamit Gina? Miért vagy hozzám ilyen? Olyanná váltál, mint az áprilisi nap: csupa szépség, játék.

Gina eltörölte kis fűrtös fejét; szeme egy szarvasbogarra tévedt, mely fölűtötte hegyes aggancaisát a fű közl.

Kedve telt benne, hogy Dénest haragosnak láthatja. Iugerkedett.

— Ugy bánz velem, mintha kis baba volnék. Mindig olyan füreses kérésekkel állsz elő; az arcomat agyon csókolgatsz, úgy ég, már fáj.

— Bántja az magát, Gina? No, jó? Nem eszemem többé a csókot, elepedek szomjan, ha kívánja, legyen!

— Már magáz, miért magáz? A leveleiben egyre csak arra kért, hogy tegezzem. Most visszavonja. Nem bánom, jobb is szeretem!

Dénes végig simította széles nagy homlokát; lüktetett ereiben a vér, kezeivel meglökte az épres kosarat. A piczike piros szemek vigan gördültek a fű közé s elbujtak mélyen, hogy rájuk ne akadjon a két czivódó.

— Ha más kínálta volna, Gina, úgy elfogadja a felezést, tudom. Engem megvet — elhajlott a szíve mastele.

A kis szőszke föl pattant; sietve hagyta el azt az előbb még oly kedves helyet s a pataknak tartott egyenest.

A keskeny bűrűn megállt.

— Gyanusit, ilyeneket fog rám! — Mondta s ragyogó szép szeméből permetezett a könny.

Mar megbánta a játékat; várta, hogy utána jó Dini, megkéri szépen s ő megbocsát.

De daczos volt a fiú, nem jött, heverészett nagy lomhán az égerfa alatt s éperszemekkel hajigálta a lombkorona közt esicsérgő énekeseket.

Nyl volt a szivében Gina viselkedése, — minden mozdulásánál sebezett, szűrt. Érzé, hogy megbántotta az aranyost, de fölhevülttségében ejtette ki a sértést: „ha más kínálta volna!”

Ha más!

Kár ilyen gondolatokkal évdni!

Lám, a napfény is felbők mögé buj ezektől s hűs szél fut át a pagonyon. Esni készül. Borzódók a patak tükre s haragosan locsolja a partokat a víz.

Gina lelt a partra. Parányi lábacskáiról nagy igyekezettel vonja le a cipőt. Nagy dologra készül, — Dini bántja meg azt! A rózsaszínű barisnya csókot vált a parti fővénnyel, — még egy lépés, még egy...

S elgondolja Gina, ha ő most belemartaná apró lábcskait ebbe a haragos hideg vízbe, aztán áthúlna s meghalna azért a gonosz Diniért! Édes lenne az, istenem!

Kövré esősepp hull a formás idomu kis lábára. Gina reszket, fazik.

— Hogy én őt nem szeretem; hogy én massal is boldog tudnék lenni! Így ismer csak engem, no varj!

Labujjacskaival már ott dobol a víz tükre s egyszerre csak hőség futja át egész testét.

Két ölelő kar fonyódik a nyaka köré s a Dini törő ajka végig csókolja a haját, az arcát, a nyakát.

— Mit csinálsz muezus? az istenért ne tedd, ha engem csak egy piczikét is szeretsz.

Gina pirul. Kis szoknyaécskájával gondosan elfedi az előbb még vízbe vágyott lábacskákat.

— Ne nézz ide édes Dini, csak még néhány perczig ne!

Az égről elhúzódnak a felhők; a napsugár ismét megmaranyozza az égerék levelét.

A megékültek boldog gyönyörrel haladnak egymás mellett, a vágáson át a laukás hegyoldal felé. S mig megfelelzik a talált éperszem mindegyikét vágygyal, forró vágygyal suttojjak:

— Te drága, te édes! Tóth Dezső.

KÖZGAZDASÁG.

A pécsi kereskedelmi és iparkamara évi jelentése.

(Folytatás.)

Az ipar viszonyai.

Hazai iparunknak az 1884. évi ipartörvény által kijelölt irányban való szervezkedése öt évi áttörő munka után ma már a rendes ke-rékvasba jutott, de constátalunk kell, hogy van az ipartörvénynek sok olyan rendelkezése, melyhez ipari szervezettünk ma sem alkalmazkodott s nem is fog alkalmazkodni. Oldelrendezések ezek, melyek a szervezet szabad kifejtésére vagy akadályozólag hatnak, vagy éppen minden jelentőség nélküliek, feleslegesek. Ezekre, ha majd a kellő adatok birtokában leszünk, legközelebbi évi jelentésünk jegyikében fogunk rámutatni.

Hazai iparunknak, ha nem is az „iparál-lam”, de tényleg és eléggé biztató mérvben oly irányban fejlődik, melyben a saját szükségleteink fedezését illetőleg képes lesz a külföld versenyével megküzdeni.

A haladás, az átalakulás jelei nyilvánvalók. A nagy gyárak száma nem szaporodik ugyan

rohamosan, sőt a meglevők száma is nagyon gyér kamarai kerületünkben; de látjuk azt, hogy a kisipar tökéletesedik, a szerszám- és munkagépek mind jobban terjednek s az ilyen iparosok munka- és vállalkozási körüket egyre szélesítik. A régebbi nagyobb ipartelepek pedig a berendezés tökéletesítésével gőzerő alkalmazásával sorban gyárszerű jellegű üzemnek. S ha az iparosságban az intelligencia és szakképzettség terjed a mint tényleg terjed is, a ma még félénk tőke abban megnyugtató és bízható garantiát találván, az ipari vállalkozásnak csakhamar készségesen fog szolgálatára állani. Kis iparosaink a közös nagyobb vállalatok létesítése céljából való egyesülésére nem mutatnak még semmi hajlandóságot s ez utón a kisipar fejlődése nálunk nem is várható. Ki egyedül megállani képes, az mint fentebb jeleztük, nem marad el, mások meg úgy segítenek magukon, hogy kisegítő mellékfoglalkozásokba kapnak; ilyenek legnagyobb számmal az u. n. helyi ipar fűzői közt találhatók. A ki mint önálló iparos semmikép sem boldogul, az vagy a nagyobb ipartelepekhez, gyárakhoz, közlekedési vállalatokhoz szegődik be munkásnak, vagy más kenyérkereseti pályára tér át.

Az ipari szervezetünk átalakulása által megkövetelt ezen tisztulási processzus napról-napra élenkebben nyilvánul.

A kamara területén levő iparosok állománya, a kamara főállása első évében s a jelentésünk tárgyát képező évben összeállított stat. adatokat összehasonlítva, a következő változást mutatja:

Az iparosok száma 1880-ban:	1889 ben:
Baranyamegyében	4887
Somogyamegyében	4261
Tolnamegyében	5050
	14198
	16816

Vagyis iparosaink száma 9 év alatt 2618-czal szaporodott. Ezen szaporodás egy nagyon csekély összeg leszámításával azonban kizárólag olyan iparágakra esik, melyekben az ipari tevékenység jobbra csak primitív alakban jelentkezik.

Iparengedély s illetve iparhatósági igazolvány kiadatott összesen 1490, ebből Baranyára esik 749, Tolnára 288 és Somogyra 453.

Hány iparüzlet szűnt meg, azt csak a legutóbbi két évről szóló kamarai illetéklajstrom összehasonlítása alapján timenthetnők ki, a mi azonban nagyon sok időt venne igénybe. A megszünt iparüzletekről csak szörványosan kapunk értesítést az iparhatóságoktól minek oka abban rejlik, hogy a legtöbb esetben nekik süns tudomásuk az iparüzletek megszűnéséről.

Ipartestület a kamarai kerületben eddig a következő helyeken alakult: Dárdán, Magacson, Mohácsán, Német-Bólyban, Pécsen, Siklóson, Villányban, Csurgón, Kaposváron, Marcaliban, Nagy-Atadon, Tabon, Danaföldvárott, O-Dombóvárott, Sár-Szent-Lőrinczen és Szegzárdon. Ezeknek $\frac{2}{3}$ -része a kamara kezdeményezése folytán jött létre. Két helyen jelenleg alakulóban van ipartestület. Az ipartestületek száma jóval szaporítható lenne, ha megengedhetnénk, hogy a kisebb helyeken alakítandó ipartestületekbe a közeli vidék falvaiban elszórtan levő iparosok is bevonathatnának az ipartestületi kötelekbe. Az iparengedélyek és iparigazolványokért a községi pénztároknál s illetve elsőfokú iparhatóságoknál lefizetett díjaknak a törvényben kijelölt célokra való fordításának kellő és szükséges ellenőrizhetesül ajánljuk, hogy az iparengedélyek és iparigazolványok a magas minisztérium által a törvényhatóságoknak számadástétel közzétételével mellett kiszolgáltatott bélyegnyomattal ellátott blankettákon adassanak ki.

Az iparosságok adójának a munkaadók által való fizetése és a segédek béréből való levonása úgy a segédek, mint a munkaadókra nézve sok kellemetlenséggel és viszályalgal lévén összekötve, javasoljuk, hogy az iparosság maga fizesse be adóját s a történt fizetés az adópenztár által az iparosság, gyári munkás munkakönyvébe jegyzetessék be az iparhatósági igazolvány, melyekből kiűnnek, hogy tulajdonosaik adójukat leróvták.

(Folyt. köv.)

H i r d e t é s e k:

Hirschfeld S.

laectől kezdve házhoz szállítva.

serfőző Pécsen, ajánlja most kiadásra megkezdődött kitűnő, finom, egész *világos, kristály tiszta szalon sörreit*, ugy igen *finom sütem baksörreit* 07 és 05 literes palackokban, 10 pa-

Telefon-összeköttetés.

PIACEK KÁROLY

kőfaragómester

Pécsen. (budai) fő-utca 1-ső sz.

Ajánlja nagy választékú

siremlék-raktárát
syamit, gránit, márvány és terménykőből és azok feliratait.

Elvállal bármilyen **építkezési munkát** és minden e szakba vágó tárgyak gyors és pontos elkészítését.

Árak a legjutányosabbak.

■ Vidéki megrendelések gyorsan és a legpontosabban eszközöltetnek. ■

H I R D E T M É N Y.

Dr. Antal Gyula bpesti egyetemi jogtanárnak **Pécsen skókoí pin-czejében levő 1884—1888. évi, saját termésű**

pécsi és szilvási első rendű fehér borai

— háromszáz hectoliter — **f. évi ápril hó 9-dikén d. u. 3 órakor** a helyszínen önkéntes árverezés útján, kívánatra hordóstól is — készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

Pécsen, 1890. márczius 25-én.

Plainer Lajos

mint Bánfay Simon pécsi kir. közjegyzőék a pécsi királyi közjegyzői kamara 97.1887. sz. rendelvényével kirendelt helyettese.

(2—1)

ZELESNY KÁROLY

Ő cs. és kir. Fensége József főherczeg udvari fényképésze.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ezzel tiszteletteljesen tudomására hozni, hogy **Pécsen, a Király-utczában, a dr. Schwarcz-féle ház kertjében** a látogatók kényelmére a legfokozottabb igényeknek is megfelelő

m á s o d i k

F É N Y K É P É S Z E T I M Ű T E R M E T

nyitottam.

Az újabb kori fényképészeti vívmányok figyelembe vételével épített s épp oly díszesen berendezett műteremben a felvételek tetszésszerű nagyságban a délelőtti és délutáni órákban eszközöltetnek s a képeknek kifogástalan kidolgozásaért és kiállításáért — lehetőleg olcsó árak mellett — kezeskedik alulrt.

A műteremnek két utczárol van bejárója és pedig a Király-utczáról (dr. Schwarcz-féle ház) 14. szám és az Óposta-utczáról 17. sz. alatt.

Számos pártfogásért és látogatásért eszedzik

ZELESNY KÁROLY,

udvari fényképész.

620.
tk. 1890**Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyampénztára végrehajtónak Engel Mihály vémendi lakos végrehajtást szenvedő elleni 218 frt tőkekövetelés iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő a pécsvaradi kir. járásbírósa területén levő Véménden fekvő a véméndi 2. sz. tjkvbn felvett 3. hsz.sz. 61. sz. házra, advariérre, 4 hszsz. ketre mint kisházassárbirtokra az árverést 1163 frtban ezeuvel megállapított kikáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1890. évi május 11-én délelőtti 10 órakor Véménden a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is eladottni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsarának 10 százalékát vagyis 116 forint 30 krajczárt készpénzben, avagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály szerű elismervényt átszolgáltattai.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnal. Pécsen, 1890. évi február hó 1. sz. napján.

Lukrits István
kir. törvénzéki bíró

Peronospora-Fecskendő

legjobb és legártalmasabb szerkezet a **Peronospora-viticola** (levél-penész betegségnek a szőlőkben) elpusztítására. — Képes árjegyzeket kívánatra ingyen küld **Neukomm Val. és fiai Versetzen.**

Egy teljesen jó karban lévő.
bécsi gyártmányu, márványlap-
pal ellátott

billárd-asztal

(preferance)

eladó.

Hol?

Megmondja a kiadóhivatal.

BUDAI

Rákóczy

keserűvíz-forrás.

Ezen annyira kedvelt, eddig legjobbnak elismert, gyógyhatásu hajtószer, orvosi kitűnőségek által mint nélkülözhetlen házszer legjobban ajánlatik, különösen altesti bajoknál, vértörtődés, aranyeres, tüdő-, vese- és scrophulosus bántalmaknál, hidegláz, köszvény, bőrkütsz, dugulás stb. ellen. Raktáron friss töltésben, minden fűszer-, ásványvíz-kereskedésben, a legtöbb gyógyszerár és gyógyfű-kereskedésben.

A forgalmi igazgatóság:

LOSER TESTVÉREK

Budapestben.

REPARATOR

csúsz és köszvény

ellen 50 kr. és 1 frtért kapható minden gyógyszerárban.

TO KAJI CHINA-VASBOR

vérszegénység s sápkór ellen legjobb szer. Ára kis üveg 1 frt 60 kr., nagy 3 frt. Utánzatok ellen védnévalírásom.

MARGUERITE CREME

a legdivatosabb arczbőrfinomító.

Minden elegans hölgy pipereasztalán otthonos. Teljesen ártalmatlan. 1 köcsög 2 frt.

KRIEGNER GYÖRGY gyógyszerháza a „Magyar Koronához” Budapestben. Kálvin-tér.

Jó minőségű és

csak kiváló

♦ f a j u ♦

✱

valamint a legkedveltebb

virágmagvak

kaphatók

NOWOTARSKI A. és FIA

má és kereskedő-kertészetében

PÉCSETT.

Árjegyzék bérmentve.

PSERHOFER J.-féle

gyógyszertár Bécsben

Singerstrasse 15. sz. „Zum gold. Reichsapfel“.

Vértisztító labdacsoz ezeltt egyetemes labdacsoz neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan igen sok oly betegséggel létezik, melyben a labdacsoz csodás hatáskutát fényesen bizonyítja.

Évenzedek óta ezen labdacsoz általában igen el vannak terjedve, számtalan orvos rendel az, s alig akad eset, melyben ezen kitűnő házszerből ne volna egy kis részlet.

1 doboz 15 labdacsoz-al 21 kr., 1 tekercs 6 dobozzal 1 frt 5 kr., bérmentlen utánvét mellett megküldéssel 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldése mellett, bérmentes megküldéssel együtt 1 tekercs labdacsoz 1 frt 25 kr., 2 tekercs 2 frt 30 kr., 3 tekercs 3 frt 35 kr., 4 tekercs 4 frt 40 kr., 5 tekercs 5 frt 45 kr., 10 tekercs 9 frt 20 kr. (1 tekercsnél kevesebb nem küldetik szét)

Kéretik határozottan PSERHOFER J.-féle vértisztító labdacsozokat

kérni s arra ügyelni, hogy a dobozok tetején levő felírás minden dobozon a használati utasításban látható PSERHOFER J. névalírással el legyen látva és pedig **veres** nyomásban.

Fagy-balzsam, PSERHOFER J.-től 1 tégely 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Keskeny utifü-nedv, hurut, rekedtség, görcsköhögés stb. ellen. 1 palacs 50 kr.

Amerikai köszvény-kenőcs, 1 forint 20 kr.

Por lábizzadás ellen. Egy doboz ára 50 kr., bérmentes megküldéssel 75 kr.

Golyva-balzsam, 1 üvege 40 kr., bérmentes megküldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek), megromlott gyomor, rossz emésztés ellen. Egy üvege 22 kr.

Angol csoda-balzsam, 1 üveggel 50 kr., egy kis üveggel 12 kr.

Fiaker-por, köhögés stb. ellen 1 dobozzal 35 kr., bérmentes megküldéssel 60 kr.

Tannochinin-hajkenőcs, PSERHOFER J.-től a legjobb hajnövesztő szer 1 szö lenezze 2 frt.

Egyetemes tapasz, STEUDEL tanártól sebek ellen jónak bizonyult házszer. Egy tégely 50 krajczár, bérmentes megküldéssel 75 kr.

Egyetemes tisztító só, BULLRICH A. W.-től. Kitűnő házszer megzavart emésztés minden következményei ellen. Egy csomag ára 1 frt.

Az itt felsorolt készítményeken kívül, valamennyi az ausztriai lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegesség készleten tartatik, a minden esetleg raktáron nem levő czikk kívánatra pontosan s legutányosabban beszereztek.

Postai küldemények az öszeg beküldése nagyobb megrendeléseknél utánvétell mellett és a leggyorsabban eszközöltetnek.

A pénz előleges beküldése mellett (legcélszerűbben postautalvány mellett a viteldj sokkal kevesebbe kerül, mint az utánvétell meillett való küldésnél.

Uj-Dombóvár-Pécs-Villány-Eszéki vonal.

Barcs-mohácsi vonal.

*) A nyári hajómenetrendnél és a hajózár tartama alatt naponta a 11. sz. vonat közlekedik, míg a tavaszi és őszi hajómenetrendnél a 13.5. sz. vonat fog indítani Villány-Üszög (Pécs) vonalon azonban az 5. sz. vonat naponta jár. Hajókésés esetén a 11. sz. vonat 10 óra 20 percig várakozik Mohácson.

A 2. sz. vonat az Újvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő póstahajóhoz.
A 3. sz. vonat a Budapestről Mohácsra közlekedő személyhajóhoz s az Újvidék-Zimony-Orsováról Budapestre közlekedő póstahajóhoz.
A 6. sz. vonat a Budapestről Orsovára menő póstahajóhoz és a Mohácsról Budapestre közlekedő személyhajóhoz.
A 11. sz. vonat a Budapestről Újvidék-Zimonyra közlekedő póstahajóhoz.
A 13. sz. vonat a Budapestről Mohácsra tavasszal és őszszel közlekedő személyhajóhoz.